

[Handelsministeren.]

været nævnt som et eksempel. Det har ikke været hensigten med dette lovforslag at ophæve kornloven, men fra kornloven kan der altså udgå visse prisforhøjelser.

Jeg skal endelig sige til fru Lis Groes og andre, som også har været inde på det, at serviceområdet er skam ikke undtaget, men der er i § 6 gjort rede for de virkemidler, der står til monopoltilsynets rådighed, og man erkender udtrykkelig i kraft af de erfaringer, der er gjort ved administrationen, at det er vanskeligt at give generelle kalkulationsregler, således som man kan gøre det inden for vareområdet. Man må derfor gribe det an med de midler, der er foreslået i § 6.

Når fru Lis Groes spørger, hvorfor kostprincippet kun i almindelighed skal bringes i anvendelse, er det, fordi det i almindelighed skal bringes i anvendelse, men man arbejder inden for visse sektorer med priser, hvor kostprisen kan svinge ganske overordentlig stærkt, og hvor der derfor i samarbejde med monopoltilsynet opereres således, at priserne holdes jævnt og ikke farer op og ned. Et typisk eksempel er kobber, som indgår i kabelfabrikationen, men det er kun ét eksempel. Kobberpriserne er på grund af internationale forhold hyppigt underkastet overordentlig store svingninger, og det ville være upraktisk, om man dér altid skulle arbejde med kostprisen.

Med hensyn til monopollovens § 24 vil jeg gerne gøre opmærksom på, at monopolloven består, at virksomhederne er registreret, at monopoltilsynet har mulighed for indgriben når som helst også efter monopolloven, og at det alene er den forudgående godkendelse, som det er fundet rigtigst at fjerne fra denne lovgivning. Men anmeldelsespligten består altså i henhold til monopollovens kapitel 3, og alle prisændringer skal anmeldes. Det er alene den forudgående godkendelse af prisændringer, der falder bort, så man må ikke overekspone dette punkt.

Fru Lis Groes udtrykte skuffelse over, at jeg ikke har kunnet fremsætte forbrugerkommissionens delbetænkning som lovforslag. Nu er det jo fremsat af socialdemokratiet, og jeg skal til sin tid gøre rede for det. Men der er dels betydelige administrative vanskeligheder, det ville kræve en meget omhyggelig administrativ forberedelse, hvis forslaget skulle fremsættes, som det forelig-

ger fra forbrugerkommissionen, dels må jeg være betænkelig ved, at et samlet erhvervsliv så stærkt går imod enkeltheder i forslaget. Men det kan vi jo drøfte nærmere senere hen.

Til de forskellige bemærkninger, som næsten har været ensartede, om end med forskellig melodi, om lovforslaget om udbyttebegrænsning vil jeg gerne sige, at jeg er i og for sig særdeles glad for, at vi ved denne lejlighed får adgang til at fastslå, hvor lavt udbyttet i grunden er i vore aktieselskaber. Når hr. Sigsgaard nævnedes et bestemt selskab, som i kraft af 5 pct.-reglen kunne udbetale 40 pct. af aktiekapitalen i udbytte, så er det jo demagogi. De 40 pct. er jo afhængig af aktiekapitalens størrelse i forhold til overskuddet og det, man udlodder i udbytte. Det reelle er altså, også efter hr. Sigsgaards forståelse, at selv dette selskab med dets 40 pct. udbytte af aktiekapitalen ikke udbetaler over 5 pct. af den i selskabet investerede egenkapital.

Også hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) var — og efter min mening med rette — inde på problemerne omkring § 11, og jeg tror, at jeg har svaret i den ånd, hvorved jeg bedst kan lette bekymringerne.

Landbrugets hjemmemarkedspriser var allerede omtalt i notatet af 4. februar, som blev forelagt for 21 mands udvalget, det udvalg, der nu skal forhandle videre, og der er dér givet udtryk for, at også disse hjemmemarkedspriser skal behandles efter kalkulationsreglerne. Hvis der er problemer af teknisk natur i denne sammenhæng, kan vi drøfte dem i udvalget, men lovforslaget er i denne henseende ganske identisk med indholdet af notatet af 4. februar.

Jeg skal indrømme hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at § 4 vedrørende det offentlige prisforhøjelser kan have en afsvækkelse af selvfinansieringen til følge, men jeg har også redegjort for, at vi mener, at når vi pålægger erhvervslivet en prislovgivning, må det offentlige også vise vilje til at gå foran i denne henseende, og det er årsagen til, at vi ikke straks vil tillade en lang række offentlige forhøjelser.

Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) efterlyser et beregningsgrundlag for familiens indtægt i egen bedrift. F. eks. inden for håndværksfagene er der jo en vis mulighed. Indgrebene sker som regel på den måde, at der